

KÖZHIR

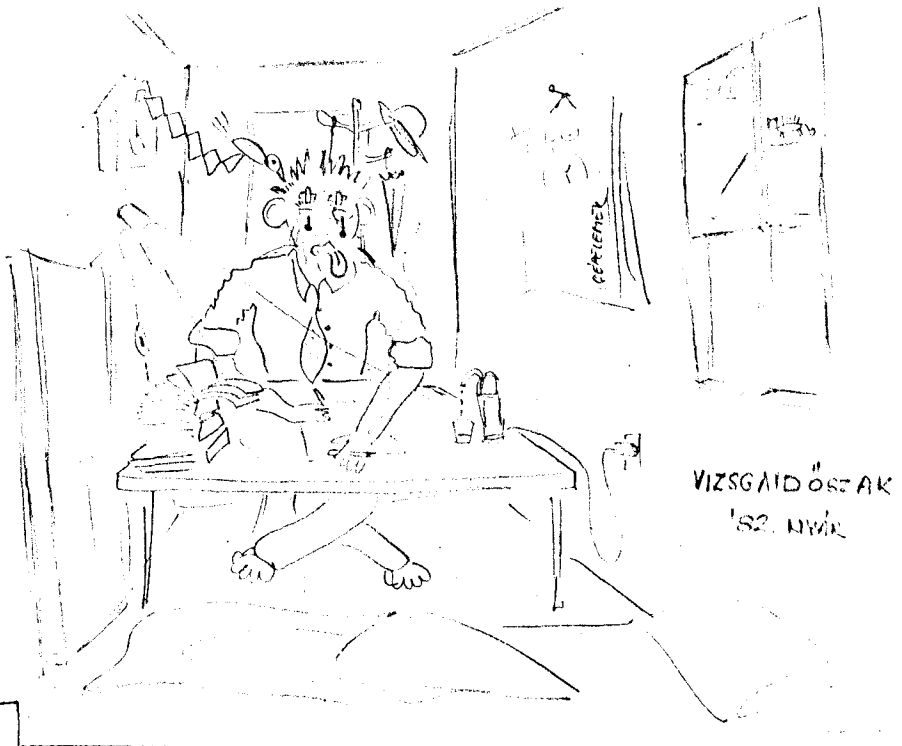
1982. V. 18A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA XIV. félév. 14. szám.

AZ ELSŐ

Az MTA 1982. évi tavaszi közgyűlésén ismét megválasztották az Akadémia új rendes és levelező tagjait. A BME-ről egy levelező tagot rendes taggá, további 4 professzort levelező taggá választottak, köztük

Dr. MICHELBERGER PÁL

professzort /gépjármű szerkezetek méretezése/ karunk Mechanika Tanszékének vezetőjét. Gratulálunk, és köszöntjük a 30 éves Közlekedésmérnöki Kar első akadémiai tagját! Kívánjuk, hogy erőben, egészségben hosszú ideig szolgálja még hasonló lelkesedéssel és eredménnyel a magyar műszaki tudományt, neveljen új tudós palántákat, akik egykor esetleg az ő nyomdokaiba lépnek...

Az elmúlt másfél év hazai-, egyetemi-, országos ifjúságpolitikai eseményeit figyelemmel kísérve mindenki számára láthatóvá vált, hogy milyen fontosságot nyert a KISZ-munkában az érdekképviseleti tevékenység.

A demokrácia fejlesztésének igénye, a szocialista értelmiséggé válás folyamatában való aktív részvételünk, a KISZ érdekképviseleti, érdekvédelmi munkájával kapcsolatos fokozott elvárások elemi erővel követelik képviseleti munkánk tartalmi, minőségi javítását. Ennek a folyamatnak elindítását, kari képviseleti rendszerünk felülvizsgálatát, feladataink, jogaink, munkamódszerünk újbóli, a jelenlegi követelményeknek megfelelő megfogalmazását segítette a BME rektorának és a KISZ Egyetemi Bizottságának megállapodása az ifjúsági törvényben biztosított jogok egyetemi gyakorlásáról.

Majd egyéves előkészítő munka és széleskörű vita után a KV létrehozta az új képviseleti rendszert, mely a kari küldöttgyűlésre

KÉPVISELETI RENDSZER

jelent meg a KISZ jogok gyakorlásának kari végrehajtási utasításával együtt.

Az új képviseleti rendszer megalkotását első lépésnek, gondosan előkészített keretnek tartjuk, melynek tartalommal való megtöltéséhez néhány gondolatot szeretnénk fűzni:

A demokrácia fejlesztése, a szocialista értelmiséggé válás folyamata elképzelhetetlen közéleti tevékenység nélkül, amihez az ismereteket nem elég könyvekből, előadásokból, szemináriumi foglalkozásokból megtanulni, ezt gyakorolni kell. Gyakorolni a tanulókör, az évfolyam, a kar, az egyetem, a társadalom feladatainak megoldásából való részvállalással, a közösségek, csoportok érdekeinek feltárásában, képviseletében való személyes részvétellel. Természetes, hogy a KISZ-nek - nekünk - erre készülnie kell. Ismernünk kell a valós helyzetet, az érdekeket, a döntési mechanizmust, a mechanizmusban a KISZ lehetőségeit,

jogait. Munkánkat úgy kell kialakítani, hogy mozgalmi feladataink színvonalas ellátása mellett jól szolgálja a vélemények megfelelő szintre való gyors fel-, vagy lejutását, egy-egy adott kérdésben a helyes vélemények demokratikus kialakítását, elfogadtatását. Ez nem lehet idénymunka és nem is tekintjük annak.

Az első lépéseket a gyakorlatba való áttételhez a nyári táborban tesszük meg, ahol a képviselőket felkészítjük arra, hogy a Közlekedésmérnöki Kar és a KISZ megállapodása adta lehetőségekkel élni tudjanak, illetve eleget tudjanak tenni az ebből következő köteleességeiknek.

Ezért kérünk Téged, hogy szeptemberben faggasd ki képviselődet arról, hogy mit „tanult” a táborban, hiszen a Te érdeked is, hogy tudd, hogyan képviselnek Téged!

Stukovszky Zsolt

Haladjunk a korral

Haladunk is! Így negyed évfolyamon a Könnyűszerkezetek c. tantárgy feladatait már nem ósdi, elavult kézi számítási módszerekkel, hanem "kor-

szerű" számítástechnika alkalmazásával oldjuk meg. Igaz, a feladatok is ehhez méretezettek, de önmagában ez még nem lenne baj. Viszont nem értem a nevelési célját annak, hogy miért kell nekünk a feladat tulajdonképpeni megoldása után, ami néhány órát vesz igénybe, ennek az időnek a többszörösét az adatok szalagra gépelésével eltölteni.

Úgy érzem pazarlás az időnket szinte használhatatlan szalaglyukasztókkal való bibelődésre fordítani, hiszen a gépek többségénél nincs esély arra, hogy néhány száz, vagy ezer karaktert hiba nélkül készítsen el.

Tudom, erről legkevésbé a Mechanika Tanszék tehet, de biztos vagyok benne, hogy egy kis rugalmassággal lehetne javítani a helyzetünkön.

Bevallom, első dühömben feleslegesnek kiáltottam ki mind a tárgyat, mind a számítógépet, de kicsit lebiggyadva rájöttem, hogy ez nem igaz, illetve nem így igaz. A probléma valójában sokkal általánosabb, és inkább egész felsőoktatásunkat érinti.

Negyedévre ugyanis a hallgatók jelentős része orientálódik valamelyik szakterület felé és joggal érzi úgy, hogy munkájában csak hátráltatják, témájához nem kapcsolódó tárgyakkal tölti el azt az időt, amellyel esetleg kiemelkedő eredményt érhetne el a saját területén.

Van igazság abban, hogy aki sokat markol, az keveset fog. A jelenlegi oktatási rendszerben mindenki meg akar tanítani valamit, ami önmagában tényleg fontos, de összességében és egyszerre képtelenség elsajátítani, a rendelkezésre álló időben. Így végülis mindenbe csak belekóstolunk, és semmiből sem teszünk szert olyan tudásra amely önálló munkára tenne képessé az

egyetem elvégzése után. A legjobb esetben is csak azt mondhatjuk el, hogy jó alappal rendelkezünk ahhoz, hogy munka közben sajátítsuk el a szükséges ismereteket. Persze, szükség van ilyen általánosan képzett, szintetizálni képes szakemberekre is, de az iparnak elsősorban specialisták kellenek. Jó szakembereket pedig úgy lehet képezni, ha több lehetőséget hagyunk a választásra, ha munkakedvüket, és alkotó erejüket nem letörjük, hanem mindnyájunk érdekében minél jobban kihasználjuk.

Tudom, sok munkába és pénzbe kerülne az oktatás ilyen mérvű átszervezése, annyira sokba, hogy többre már csak az kerül, ha nem változtatunk rajta.

HA-O

Jobbra (?) vége

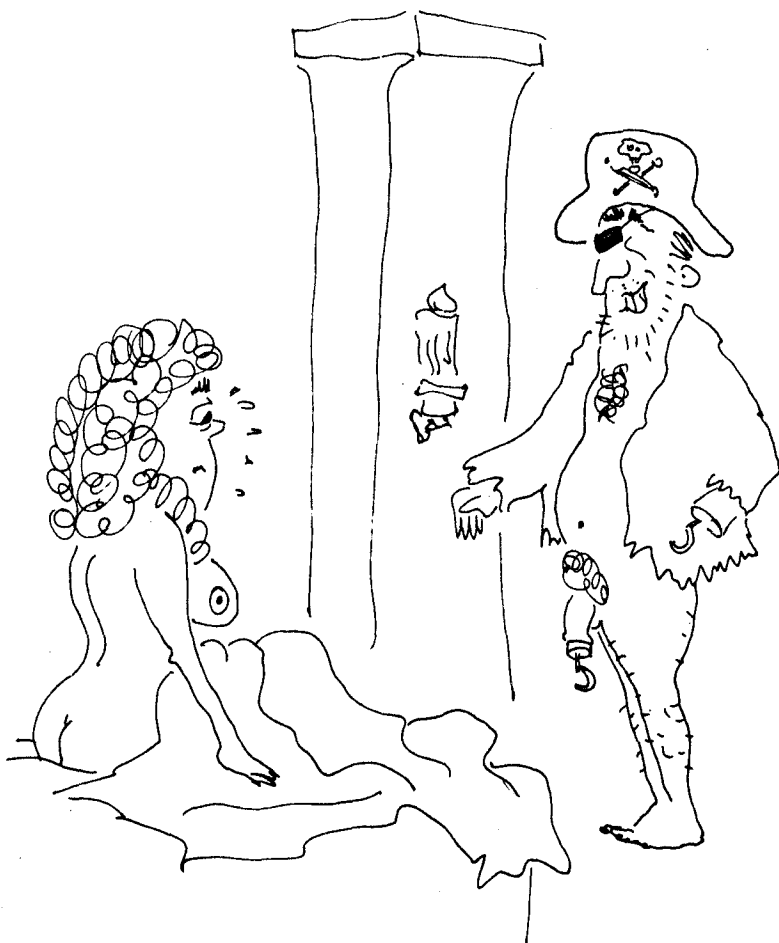
Rengeteg ember szenved ez egyetemen, mely nem Pesten leendő. De egyezzer eme eszméletlen embertelen szenvedésnek nem leszen menete. S ez nem rettenetes, ezzel szemben teljesen remek. Embertelen egyedek remegtetnek - ez nem kellemes, rebeged kerak peroc. Ne keseredj el, mert ez kell! Ez nem tetszett? Lehet. De ez leendő. S mert neked képességed erre megfelel, leszel egy egyed, mely egyes szerkezeteket ért, s rendezésen kezel. Ehhez rengeteg szerencse kell, de meglesz!

Egyet ne feledj: rendez kell legyél, s mellette: Ember, lelkesedj!

Cser

S aki a vizegákon túl van, érezze jól magát akár külföldön, akár itthon, akár dolgozik, akár pihen! A mielőbbi viszontlátásig minden kedves olvasójának kellemes szünidőt kíván a

KÖZHIR

Drönk-re

A minap egy szomorú mechanikus döntésnek estünk áldozatul, az építő kolosz ötödévesei, a volt diákbizottság titkára, a kollégium gondnoka és még több más, normális mércével megbízhatónak tűnő ember. Nosztalgiával egybekötött, búcsúest jellegű bulit akartunk tartani, ugyanis, a 4+n év alatt szívközhöz nőtt Bartók Béla úti kollégiumban, a volt Vásárhelyiben, amiből tulajdonképpen csak kiköltöztünk, de nem búcsúztunk el tőle. Nem búcsúztunk el a régi csótányos szobáktól, a hajdani „örjögések” színterétől, az ebédlőtől, az udvartól, a kosárpályától, és aminek a báját, hangulatát, lehetőségeit a közlekkaron is ismerik, a DRÖNK-től, amit mellesleg az utolsó szögig mi hoztunk össze. Nem áldozhattunk utoljára a nosztalgiának, mert született egy uniformizáló döntés, miszerint minden építőipari olyan tróger és dász, hogy kidekorálja a folyosót, Mihelyt valamit leönt a torkán. A döntés alapja az, hogy valóban vannak ilyen emberek és járnak is a Landlerben, de a mechanikusan döntő bizottság az ilyen egyedek ellen küzdő, volt DB-titkár, a volt Bartók kuli gondnokára, és társaira is ráhúzta az uniformist.

Polányi Péter

Karima, április 14.

» * «

Nemrég jelent meg a Jövő Mérnökében Polányi Péter cikke /ld. fent/ „Drönk” címmel. Tartok tőle, hogy a szerző kissé egyoldalúan előtérbe helyezi a saját sérelmét.

Először is néhány szót arról

a kis „trógerkodásról”. Történt, hogy néhány építőkaros bárbevette a Drönköt egy estére. Másnap reggel a Drönktől a kolosz kapujáig - és más iránybanis - erős hányásnyomok jelentek, hogy errefelé valakik jól /rosszul?/ érezték magukat. Szegény takarító nénik persze magukon kívül voltak, hasonlóan a kolosz igazgatójához és a KB titkárhoz. Ezek után nem tudom, hogy ki vállalná még egyszer a kockázatot, hogy akárki is hasonló meglepetést okozzon. Ezért született a „mechanikus döntés”.

Senkire nincs ráírva, hogy viselkedik, ha iszik - mint, ahogy az ominózus vendégek „csínytevésére” sem számított senki. Sajnos az sem garancia, ha valaki volt DB - titkár, esetleg volt gondnok, hiszen a „trógerkodó” társulat számára is egy néhai - építőkaros - kollégiumi vezető bérlettel a Drönköt - bár jóhiszeműen. És az sem igaz, hogy „ha én csináltam, úgy bánok vele, ahogy akarok”. Mert, ha készítek egy autót és az másé lesz, attól még nem áll jogomban összerondítani.

Mielőtt a cikk írója ennyire felháborodik, inkább azokra kellett volna gondolnia, akik néhány „tróger” miatt nem lehetnek a Drönk bérlői. Mert ez az „uniformizáló döntés” nem csak az építőkarosokra vonatkozik. Egyébként - ha nem is bérelheti ki - vendégként akárki jól érezheti magát a Drönkben.

Sajnos azt sem értem, miért jelent meg ez a cikk a Jövő Mérnökében.

Mindenesetre „a kibicnek semmi sem drága”, továbbá „az én házam az én várom”. Javasolom Polányi Péternek és társainak: az egészségtelen nacionalizmus és a túlzott önérzet helyett küzdjenek tovább - ha lehet eredményesebben - „az ilyen egyedek ellen”. Ehhez kívánok sok sikert:

Cserkúti György

a képviselőink

- 111. tk: Bókefi Zoltán
- 112. tk: Mányai András
Kőgyesi Gábor
Kocsis Zoltán
Pál Péter
- 113. tk: Csizmadia László
Vecsernyés József
Vincze Tamás
- 114. tk: Szloboda Tamás
Bogár Péter
Najman Emil
Bánhejt András
Király József
- 115. tk: Abonyi Zoltán
Legény Sándor
- 116. tk: Tóth László
Becsnár István
- 201. tk: Rácz Péter
Lovas Barna
- 202. tk: Máj Zsuzsa
- 203. tk: Széllősi Tibor
Borbás Gábor
Szilávi Csaba
Proksa Attila
Koncz István
- 204. tk: Braun József
Szilágyi Gyula
Szuák Zsolt
Pálffy László
László Emil
- 205. tk: Gáspár Péter
Ringelisz István
Csedengijn Zorigt
- 206. tk: Török István
Monori Tibor
- 391. tk: Horváth Attila
- 392. tk: Szőke Gyula
- 393. tk: Fülöp Imre
- 394. tk: Dér Imre
- 395. tk: Balázs Károly
- 396. tk: Hackl László

- 481. tk: Kugel Tibor
- 482. tk: Dános Tamás
- 483. tk: Mámori László
- 484. tk: Borbola András
- 485. tk: Horváth András
- 486. tk: Lajner Artúr

Az Egyetemi Tanácsba választott hallgatói képviselő:

Boszóky György

A Kari Tanácsba választott hallgatói képviselők:

Farkas Ferenc
Held Imre
Király Gyula
Méhes András
Szatmáry Zsolt

KÖZHIR

TENISZ-KÖZ-HIR !

Az EB javasolta, hogy az R és a T épület közötti területen az Egyetem építsen 2 db tenispályát. Ehhez társadalmi munkát is felajánlottak. A tervek elkészültek, így hamarosan szükség lesz a munkára, elsősorban a kerítés elkészítésénél. Pontos információt a kari sportfelelős ad.

A MAPC Sporttelep mellett 3 új tenispálya készült el. Így lehetőség nyílik újabb teniszigazolványok kiosztására. / 240 Ft, fénykép, szem. ig., K. a. 33. /

SPORT, TURISZTIKA

EFOTT

Hetedik alkalommal rendezik meg az egyetemisták, főiskolások országos turisztikai találkozóját Salgótarjánban 1982 augusztus 19. és 23. között. Kérek minden érdeklődőt, hogy május 20-ig jelentkezzen a K I. 51-ben. Részvételi díj: 200 Ft.

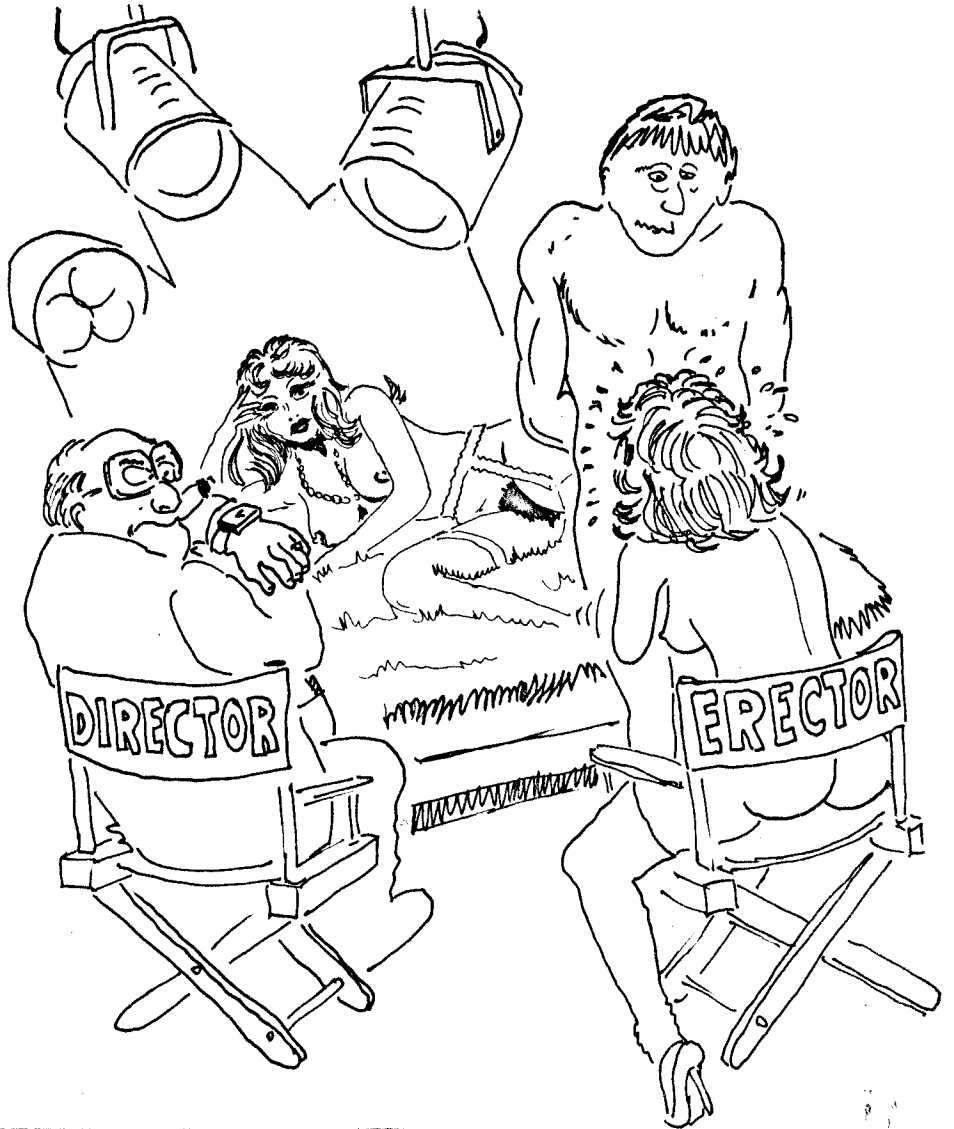
Tájékoztató a programokról:

- 19-én beérkezés, este kulturális rendezvények
- 20-án tájékoztatósi futóverseny kerékpárpróba „leg-ek” versenyei este: tábortűz, humorista, disco
- 21-én városismereti verseny, tábori bajnokságok, MHSZ bemutatók, este: popzenei tábor záró koncert, kulturális rendezvények / disco / és éjszakai természetjáró verseny
- 22-én tábori bajnokságok sportbemutatók, este: EFOTT-bál
- 23-án hazautazás

Részletes program a jelentkezés helyén

A kari Sportbizottság előzetes megbeszélése szerint az őszi sportnapok szeptember 20-án és 21-én lesznek. Kérem, aki bármilyen ötlettel segíteni tud, jelentkezzen!

Balogh István
Landler 133.

MILLIONOK ÉRTÉKŰ MUNKÁK

Jelentkezettek segédmunkára, betanított munkára a METRÓ építésnél! Évhalasztóknak rendszeres munka, többieknek alkalmanként! Magas kereseti lehetőség /navi kb: 4500-6000 Ft/.

Jelentkezni lehet:
György Pál 668-424
Beck Tamás 251-607
KÉV METRÓ
VI. Főépítésvezetőség
XI Dombóvári ut 43/a.

FIGYELEM !

Újra itt a várva várt nyár. Bizonyára sokan utazgatnak össze-vissza az országban. Ezeket megkérjük, próbálják igénybe venni a diákgizolvánnyal járó kedvezményeket, s ha ez nem sikerül vagy egyéb probléma merül fel, akkor szeptemberben a hely és idő megjelölésével közöljék ezt érdekvédelmünkkel.

Érdekvédelmi Reszort

- Miért lapos a krokodil?
- Mert elragadt felede a víziló
- Mert van rövid farka az előfordulást
- Hogy meg tudjon kúszni a víziló farkán

BUDAPEST
UNIVERSITAS
1782
KÖZHIR

Kiadja: A BME és a KÖZLEKEDÉS-MÉRNÖKI KAR KISZ VEZETŐSÉGE
Felelős kiadó: dr. Váradi János
Felelős szerk.: Cserkúti György
Főszerkesztő: Zelena Ferenc
KÉSZÍTETTÉK: Ania, Koncz I. Bambi, Stukó, Szlávi Cs. Hanula B. Balogh / I. K. I / Hay É. Nagy V. Svejkek. Gulyás A. Szabó L. Szabó I. Bánfai Zs. Pásztor Cs. Sándor Z. Jules, Szűcs S. Kirilly K. Sárközi P. Béke F. Jurikócskós. Szűcs Zs.
Készült a BME sokszorosító üzemében, a számú megrendelés alapján.
Sokszorosítás vezető: MISZORI SÁNDOR

kőműves kelemen

JEGYZETLAP

Kőműves Kelemen, Kőműves Kelemen... Két nap óta dalolja örömmel a szívem ezt a két szót, mert váratlanul egy jegyet kaptam az előadásra. Már a Studio '82-ben magával ragadott Hegedűs D. Géza előadása, játéka, pedig az a néhány filmkocka alig adott valamit a darabból. A TV-ben lejátszott néhány pillanat Szörényi egy ismert dalát adta vissza Hegedűs D. Géza előadásában, de mégis más volt, mint sztereóban hallgatni egy lemezt. Itt most láthatom, láthattam is az embert, arcát, mozgását, szeme villogását, miközben szót a dal: „Nem lehet, nem lehet, értsétek meg emberek, hit nélkül sem alkotni, sem élni nem lehet...” Csoda hát, ha úgy vártam az előadást?

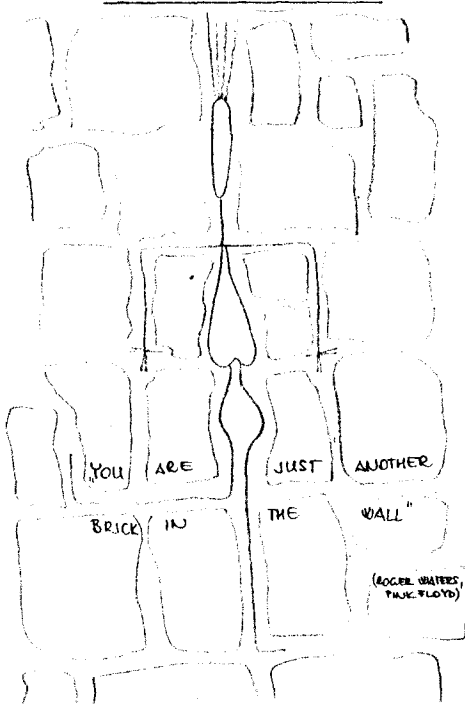
Sarkadi Imre befejezetlen drámáját Ivánka Csaba, a Szolnoki Szigligeti Színház tagja alkalmazta színpadra. A drámatörredék 1948-49-ben keletkezett, s talán később is foglalkoztatta Sarkadit a téma, az eredeti gépiratok változtatására már nem került sor. A ballada történetét mindenki ismeri, de azt már kevesen tudják, hogy nem ez az egyetlen emberáldozatról szóló ének maradt fenn az irodalomban. „A középkorból sok nagyobb építmény váratlan pusztulásának emlékéket őrzi a szájhagyomány. Ezekkel a katasztrófákkal párosul főként délkelet-Európában és a Balkánon az emberáldozat emléke. Görögországban az Agraida patak hídjához, Romániában az Argesi kolostor építéséhez kötődik az erdélyi Déva várához hasonló emberáldozatról hírt adó hagyomány. Viszont az összes európai falba épített aszszony balladaváltozat közül a magyar néphagyomány őrízte meg a legösszetettebb emberi tragédiát.

A másfél órás darab híven követi az általunk is ismert történetet. A cselekmény némi bővítését Sarkadi csak a színpadi dráma szerkezetének bővítésére használta fel, és ekkor is ragaszkodott a balladák sajátos, tömör, homályos megfogalmazásához. Bródy

Az előadás pergő, izgalmas. Bródy János dalszövegei, Szörényi Leven-

te zenéje nemcsak szorosan illeszkedik a darabhoz, de segíti is a dráma kibontakozását. Érzelmileg pedig szinkronban van a darabbal.

Persze ehhez a színészekre is szükség van. A színészek megítélésakor úgy érzem, már visszafogottabbnak kell lennem. Színjátszó munkára ugyanis jórészt csak Hegedűs D. Gézának /Kőműves Kelemen/ és Szakácsi Sándornak /Boldizsár/ van szüksége. Ezt a tőlük már megszokott színvonalon nyújtják is, a többieknek azonban nem sok szerep jut. A főiskolások játékát nem éreztem teljesnek, néha úgy tűnt, hogy rutinnal dolgoznak a színpadon.

Az előadást egészében mégis nagyon jónak tartom, és mindenkinek figyelmébe ajánlom. A legjobb kifejezés, amit a darabról mondhatok az, hogy magával ragadó. Nem enged pihenést a színésznek, nézőnek, mindig történik valami a színpadon és egy kicsit a lelkünkben is. A zene, a rohanó cselekmény és a színészi teljesítmény kezdettől búvkörébe vonja a színházlátogatót. Egy biztos, én soha nem felejttem el: „Nem lehet, nem lehet, értsétek meg emberek, hit nélkül sem alkotni, sem élni nem lehet...”

T. Fülöp

Szépét kellene talán írnom az utolsó jegyzetlapra. Tartok az illesztéstől, egyszer szerettem volna valakinek valami meghatót írni, és akkor is megjártam.

Lementem a koratavaszi nap-sütésre, és leültem egy kőkerítés szélére, hogy írni kezdjek, mikor odaugrált mellem egy veréb. Vártam, hogy mi lesz ebből, de a madár nem szállt el, forgatta a fejét, és csicsergett, mígnem egy hirtelen mozdulatom után haragosan csörrent, és eltűnt a szemközti kerítés fölött.

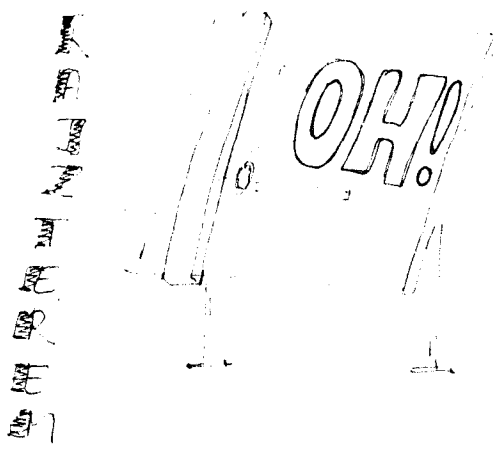
Még mindig gondolatok nélkül ültem a kerítés szélén, amikor arra jött egy babakocsi. Utasa az ujjával játszott, fölőhajoltam mosolyogva, ő is elmosolyodott, meg az anyukája is, és végül nekem is nevetnem kellett: úgy látszik, az embernek nem szabad véresen komolyan vennie önmagát. Bár, ha egy gyermek mosolya átragad rád, az is egyfajta szépség, még ha másfajta is.

Így hát egy verssel zárul most ez a rovat, meg a köszönettel mindazoknak, akik elővassák.

Szerelem

Az orromban van a hajad illata. Néha lehunyom a szemem, ilyenkor Téged látlak, amint a Balaton partján állsz a köveken, az égen egyetlen felhő sincs, és nagyon süt a Nap, és össze kell húznom a szemem az erős fényben. Mikor a Duna mellett megy el a HÉV, akkor is a vizet bámulom, a visszaverődő nagy fényfoltokat, és elmosolyodom. A velem szemben ülő bárgyun néz vissza, és kiceit megejajnálom őt, mert nem értheti meg a mosolyomat...

Koncz István

Még nem zárult le a IV. évek és félévi nagy feladata, a tavaly megtervezett motor "alakba öntése", de néhány tanulság talán már levonható.

A legfontosabb - és kérem, hogy a nálunk fiatalabb autós hallgatók vegyék ezt komolyan -, hogy a négy hetes rajztermi gyakorlat nem gyerekszórakozás. A négy hetet keményen végig kell hajtani, és még akkor sem biztos a siker, az időben történő beadás.

Az előzményekről néhány szót. Ez a feladat - egy komplett motor rajzának elkészítése - két évvel ezelőtt hat hétig, de még tavaly is öt hétig tartott, bár Finichiu tanár úr - egyik gyakorlatvezetőnk - szerint több tanítási órára kellett bejárni, mint idén. De ez sem segített, mert lássuk csak, hányan tudták idejében befejezni a rajzukat. Tizennégy hallgató /50 %/ végzett határidőre, hatan egy /20 ft/, nyolcan két hét /50 ft/ késéssel "rajzoltak össze". Ráadásul az idejében végzők - legalábbis többségük - kisebb és kevésbé bonyolult motort kaptak. Szerintem igen szomorú a kép, bár ez a mérleg pozitívabb, mint az előző években. Ez viszont annak lehet következménye, hogy gyakorlatvezetőink az eddiginél jobban bejlesztették a hallgatókat.

Am az sem mindegy, milyen körülmények között születtek meg a művek. Napi nyolc óra munka volt kötelező, ezt "munkahelyi" stílusban, jelenléti íven ellenőrizték. Kukkantsunk most ebbe: öt példát választottam ki. Az első: átlagos képes-

ségű /egyébként KISZ-vezető/ hallgató 218,5 órát töltött a rajzteremben /23 munkanappal számolva - amiben a szombatok is benne vannak - 9,5 óra naponta/. Plusz két hét késés. Kiváló hallgató, 193,5 összmunkaóra, ez napi 8,4 óra, határidőre beadta. Gyenge hallgató, 202,5 óra /8,8 óra/nap/, plusz két hét késés. Átlagos tanuló, /szintén KISZ-vezető/ 179 óra /7,8 óra/nap/, plusz két hét. Jó képességű srác, 192 óra /8,3 óra/nap/, plusz egy hét késés. Ennyi az öt példa, és még valami: szabad szombat lévén 160 óra volt kötelező. Azt hiszem nem téves a megállapítás: ennyi idő alatt nem kivitelezhető a feladat.

Mi a megoldás? Ezzel a kérdéssel fordultam Kalmár tanár úrhoz /Ő a másik "gyakvezér"/. Ő - nem szószerint - a következőket mondta: sajnos kompromisszumos megoldás a négy hét. A tanterv szerkesztőitől ennyi időt kaptunk, plusz egy tanácsot: a feladatot igazítsuk az időtartamhoz!

Tanköröm többségének ^{bár}szinte mindenkinek "tele volt a hócipője" a túlterhelés miatt - tetszett a feladat; csak jó érzés az, hogy egy motort elejétől a végéig megtervezhetünk. Állítjuk, ez volt a legértelmesebb és legszebb munkánk. Ezt a nézetet egyébként gyakorlatvezetőink is osztják, szerintük is ez ad elsősorban értelmet öt egyetemi évünknek, és szakmailag, pedagógiailag egyaránt káros a kiadott feladat megrövidítése. /Megjegyzem, már idén is kimaradt néhány hallgatónál

a vezérlés ill. a hűtés, vízszállítás részletes számítása./ Akkor hát miért győzött mégis a négy hetes koncepció?

És ezzel lényegében már az előző félévi feladatnál tartunk, amely a motor méretezését, munkafolyamatának számítását tartalmazta. Ezzel kapcsolatban is felmerült néhány probléma.

Például: a feladat részletes és folyamatos megbeszélésére nem kaptunk tanítási időben sem órát, sem termet. Konzultációval viszont nem lehet óvfolyamtervet készíteni. Az irodalomkutatásnak sem csak a motorterv elkészítését, sokkal inkább az általános ismeretszerzést, a különböző részegységek szerkezeti megoldásainak megismerését kellene szolgálnia.

Remélem, a fenti sorokat mindenki olvassa, aki segíthet a megoldásban, sőt jószándékát kérem jelenlegi és jövődöbeli "autóstársaim" nevében:

Cserkúti György

Mélázom újra,
S gondolataim
Futkosnak serényen
Az Élet árnyain.
Szerelem — élet,
Érdek és vágyak.

A kiöntött Tiszában
Szomorúan állnak
A fák öreg törzsei.
A tavaszi árnak
Szűk volt a meder,
S régi vágya; végre!!
Szerelmes Földjével,
Újra egybekel,
Urul a fű is,
Zöldül kecsesen,
Nincs ilyen szín,
Egyetlen festményen.
A nap meg vigyorog
Üsszehunyt szemeken,
De jószágos, mert
Süt melegen,
Nevet kedvesen s
Szaválva halad;

"Ezen a nyáron is
Fehéren marad
A lányok nő-sége,
A bikini alatt"

Pax

Lázár Ervin

„Ma akkor beült az ablakon egy cserkesz.”

Ezt a mondatot olvastam először
LÁZÁR ERVINÉÉ, és azóta keresem írásait.

A Hétfejű Tündér című mesekönyve van
itt a kezemben. Ezt lapozgatom. Higgyé-
tek el, érdemes.

Mesék? Hírfajilag azok, mert benne el-
képzeltem „hősökkel” történnek meg az el-
képzelhetetlen események. De helyet-
tesítsük csak be magunkat! Vagy nem
is kell! Így is érezzük, hogy ezek nem
„szokvány-mesék”. Igaz, szereplői az-
emberek mellett lehetnek tündérek, ál-
latok, körül-nem-írt lónyok; sőt, egy
lépkendő fenyőfa vagy akár néhány
szepülő is. DE A MOHDANIVALÓ! Lázár
Ervin minden meséjéből minden sorí-
ból áramlik valami felénk; ő ezt akar-
ja átadni nekünk, nem a tündéretet.
Ez a valami : A SZERETET!

Ebben pedig mostanában nem nagyon
bővelkedünk. Sajnos.

Bennem /és néhányakban, kikkel be-
szélgeltem erről/, mikor olvasom, kü-
lönös dolgok történnek. Szétárad egy
érzés, terjed egy hullám, egy öröm-
hullám. Nehéz megfogalmazni, valami
ilyesmi: de jó, hogy ezt valaki leírta,
de jó, hogy én elolvashatom.

Sajnos, nem tudom tolmácsolni. Át-
adni ezt az érzést. Ehhez az kellene,
hogy mindenki kezébe venné a könyvet.
De talán el valamit /ha mást nem, ked-
vet/ez a pár részlet:

Az első egy kislányról. Brunelláról
szól, aki elment az erdőbe, hiába óv-
ták a vérszomjas Tigristől...

„ Aztán, mondom, eltévedt. De nem félt.”
— Ugye szerettek engem? — kérdez-
te a fák.

— Szép kislány vagy — mondták a fák.
Azon a dombon, ahol a hét hérafa állt,
találkozott a Tigrissel.

— Hrrr — morgott a Tigris — hogy
merészelsz!

— Jaj, de szép hangod van! — mondta
Brunella, és közelebb lépett. — Nem
morgnál még egyet?

A Tigris meglepetésében teljesítette
a kérést.

— Hrrr — morgott még egyszer, de
most már sokkal szelídebben.

Aztán észbe kapott, igyekezett bor-
zasztó pofát vágni: még ez a kis mit-
ugrázó lányka akar vele kukoricázni?!

— És az arcom is olyan kedves — mond-
ta erre Brunella. — Megsimogathatom?

A Tigris tekergette a nyakát. „Még
hogy kedves az arcom? — Gyorsan be-
lenézett egy tócsába. — Igaz is, elég
kedves arcom van” — állapította meg

előzetten, és mosolyogni próbált.
Az állkapcsa csikorgott, mert a Tigris
hét éve mosolygott utódjára.

— Kedves kislány vagy — mondta —
megsimogathatsz.

Brunella megsimogatta a Tigrist, és
azt mondta:

— Örülök, hogy találkoztam veled.
Szeretlek, Tigris.

A Tigris boldog lett, ugrált és
bukfencezett.

Ez tényleg elég mesészerű részlet.
De nézzük, hogy „szelídíti meg” Bru-
nella a torzonborz vadászt:

„Már majdnem a patakhoz ért a kis-
lány, mindjárt otthon lesz, gondolta,
amikor egy borzú hang recsent rá.

— Állj! Hogy mersz a területemen
mászálni?

— Hát te ki vagy? — csodálkozott
Brunella, és megindult a hang felé.

Egy torzonborz ember állt ott, sza-
kálta övéig ért, puskájával Brunel-
lára célozott.

— Én a vadász vagyok. Ha nem állsz
meg, lelőlek.

— Dehogy lősz — nevetett Brunella

—, ki hallott már olyat egy kis-
lányt lelőni! Nem is gondolod te ko-
molyan, látszik a szemeden, hogy jó
ember vagy, és én a jó embereket sze-
retem, meg a jó emberek is szeretnek
engem.

— Igazán? Látszik a szememen? —
kérdezte a vadász, és leengedte a
puskáját.

Brunella rámosolygott, a vadász
meg vissza.

— Ne haragudj, hogy ijesztgettelek
— mondta a vadász —, nem tudtam,
hogy szeretsz.”

Ugye, milyen könnyű örömet okoz-
ni az embereknek /is/? És végül a
címadó mese befejező része következ-
zen, amiben a „főhős” nagyon csúnya
/„A lábam gacsos volt, a hasam hor-
dóhas, a fejem úritök, az orrom ocs-
monda, egyik szemem balra nézett,
másik szemem jobbra nézett, hívtak
emiatt kancsalnak, bandzsának, kanc-
csinak, bandzsának, árokba nézőnek/
és azt mondták neki, elvarázsolták
Ahhoz, hogy szép legyen, meg kell
ölnie a szomszédban lakó gonosz hét-
fejű boszorkányt...

„Nosza, nekiestem. Suttu, levágtam
az első fejét — mintha egy húr pattant
volna el földtől holdig érő, megzen-
gett a világ. Főlébredt persze, álme-
l-kodva bámult rám 12 szemével. Nem
kíméltem, nyísz, levágtam a második
fejét is! Illatok szabadultak el ek-
kor, kikerics, fodormenta, kakukkfű,
orgona és nárcisz illata. Felém nyúlt,
meg akart fogni. De nem hagytam ma-
gam. Dolgoztam keményen a karddal,

lándzsával, baloskával, péklapáttal,
szablyával, vassal, vérrel, vencesel-
lővel. Lehullt a 3. feje is — forrá-
sok, csermelyek bugyogtak fel egy
pillanatra. A negyedik is — arany-
hajfonatok libbentek s tűntek el a fák
közé. Az ötödik is — felcsilingeltek
s elhaltak szánhúzó lovak téli csen-
gettyűi. A hatodikat nagyon féltette,
húzta, óvta, de nem menekült. Lenyica-
szantottam. Harang szólalt meg akkor,
sok békeséges harang. Egyre halkabban
egyre halkabban...

De akkor, jaj, elkaptam! Szorosan ma-
gához ölelt, mozdulni se tudtam. A fe-
jem épp a mellére szorult, hallottam
a szívdobbanásait. Kopp-kopp —dobo-
gott a szíve. És azt kérdezte tőlem:

— Mit vétettem én neked, emberfia?

— Megülhatsz — mondtam neki —
szétröppanthatsz. De akkor is jól
tettem, mert ilyen csúnyává varázsolt-
tál. Én vagyok a legcsúnyább ember a földön.
Felpillantottam, megláttam a sze-
mét. Fénylett a szeme, mint szép tá-
voli csillag. Megláttam az arcát. Ta-
vak jószágos tükre, föld barna nyugala-
ma, templomok békéje, májusi rétek
szépsége—ilyen volt az arca.
—Te bolond, te bolond—mondta kedvesen.
Mocsókolt jobbról, megcsókolt
balról, megcsókogtatott.

Ez nem öl meg engem, ez nem varázsol
el engem, ez nem bánt engem, ez sze-
ret engem. És már sírtam is; te Úristen,
hat fejed levágtam!

Elengedett. A szeme tükrében meg-
láttam magam. A lábam egyenes volt,
a hasam síma, a fejem hosszúka, nem
voltam se bandzsos, se lapátfülű, se
tükmellű, se harcászajú. Tédre estem.
— Nem érdemeltem én ezt — mondtam
neki —, változtass vissza rúttá. Hi-
szen hat fejed levágtam. Jaj, csak
visszaragaszthatnám!

Rázta a fejét, hogy nem lehet.
Mosolygott. Ekkor kelt föl a nap, rá-
sütött. Akkor jöttem rá, hogy hiszen a
Hétfejű Tündért akartam megölni, a vi-
lág legjószágosabb tündéréét. Balga ész-
szel hat fejed levágtam.

Mi lesz, ha ez az egy feje is elvész?

—Engedd meg, hogy a testőröd legyek.
engedd meg, hogy őrizzelek —mondtam
neki. Bólintott. Soha többé nem tértem
vissza Rácpáceszre, ott maradtam tün-
dért vigyázni. Őrzöm őt ma is, lándzsá-
val, karddal, baloskával, péklapáttal,
szablyával, vassal, vérrel, vencesel-
lővel. Ne is próbáljatok rossz szándékkal kö-
zeledni hozzám! Nem engedhetem bántani.
Mert egy bolond levágta hat fejed,
csak egy maradt neki. Erre az egyre vi-
gyázzunk hát mindannyian. Lándzsával,
karddal, baloskával, péklapáttal, szab-
lyával, vassal, vérrel, vencesel-
lővel. És szeretettel...”

—csi—

AZ ÉJSZAKAI ORSZÁGÚTON

Hemregabon lemezeimet böngecs-guttem - mit is hallgassak? Ez érdektelen, az most nem teszszik, ezt sokszor hallgattam mostanában, amazt viszont még nem elég régen és így tovább. Így ment volna tovább a dolog, ha nem akad kezembe a régi Omega együttesnek a cikk címével megegyező című lemeze.

Irány a lemezjátszó - és hamarosan szóltak a csodálatos dalok: az Óh jójj, a Maradj velem, az Óh Barbarella, az Éjszakai országúton, az Utcán a téren, a Van egy szó, az Olyan szépen mosolygott és így tovább...

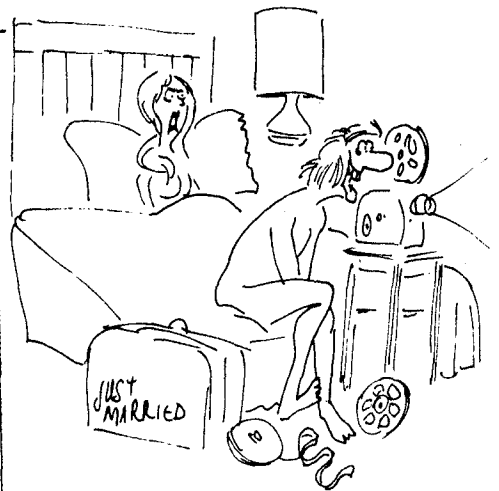
Ez volt a régi Omega utolsó lemeze - ezután alakult meg az első supergroup - az LGT - amely új korszakot nyitott a magyar "könnyűzenei" életben, kettős értelemben is: az LGT megalakulását rengeteg együttesben követték tagcserek / az LGT megalakulására közvetlenül visszavezethető változások kb. húsz együttest érintettek/, másfelől zeneileg is korszakváltás következett be. Ez utóbbi talán megérdemel egy rövid elemzést. Térjünk vissza "Az éjszakai országúton" lemezéhez. Ez magán viseli a megelőző korszak majd minden jegyét. Ekkor az egyes zenekaroknak meg volt az egyéni hangjuk, de tulajdonképpen egy stílus, ágazat keretei közé sem lehetett volna őket beszorítani. Mindenki mindent játszott: gyorsat, lassút, keményet, lírait, elvontat és közérthetőt /igaz ez az Illésre és a Metróra, de a többiekre is/. Ha belegondolunk, törvényszerűnek tűnik az egész: a működő együttesek mindezen igényeket ki kellett, hogy elégítsék. Az LGT megalakulását követően

viszont megindult a specializálódás: hosszabb-rövidebb időn belül döntővé vált az "egy zenekar-egy stílus" felállás /az LGT-nél maradvá: ok a blues felé fordultak/. Egy érdekesség ezzel kapcsolatban Illésék negyedik nagylemeze /Kislány add a kezéd/ még a több stílus jegyében született, ötödik nagylemezük - bár új felvételeket nem tartalmazott - az egységes stílus felé tolódott. Az Omega viszont ellentétes módon élt tovább: az "Elő Omega" lemez egységes, míg az Omega 5. inkább a régi sokféleséggel jellemezhető. Visszatérve a specializálódáshoz: ma már ott tartunk, hogy meg sem lehet jelenni egy jól körülhatárolható, tudatosan kialakított és vállalt stílus nélkül...

Még valami szembetűnik, ami azt hiszem szintén a korszakváltás eredménye: az egy zeneszámon belüli változatosság. A változás előtt egy két-három vagy négy perces dalban több zenei ötlet kapcsolódott egymáshoz, míg a változás után jellemzővé vált az, hogy egy ötletből készítenek egy számot /specializálódás és nagyüzemi termelés/. /Van úgy, hogy ez az ötlet igencsak szegényes és elég nagy munka akár csak három percig is életben tartani, lásd Neoton, Szűcs JudITH stb./

... Lassan véget ér a lemez. A "Vészkijárat" lassú és gyors ritmusai váltakoznak - majd egy pillanatnyi csend után betörik a Vészkijárat üvegét, ami csörömpölve esik be... s a megmenekülésre bizonyosság a zongorán és csellón felcsendülő kamarazene... a "Ha én szól lehetnék" dallamára.

- Sz. -

VÁSÁRLÁS

Azzal a feltett szándékkal mentem be a Corvin Áruházba, hogy vásárlak egy dzsekit. Bementem és az emeleten találtam magam pillanatok alatt. Mustrálgattam az árukat és mindkét szemem megakadt egy pompás kis szélánorákon. Gondoltam, megnézem, felpróbálom és ha jó, meg is veszem.

Közeledtem a forgó-morgó állványhoz. A morgó az elárusítónó volt, mert abban a pillanatban, mikor rátettem a kezemet az anorákra rámförmedt, hogy mit képzelek én, miért forgatom, miért nyúlok hozzá az áruhoz. Ezek után mit tehettem, bocsánatot kértem a nénitől.

És ezúton is szeretnék bocsánatot kérni a Corvin Áruház vezetőitől, dolgozóitól, hogy alattomos módon besompolyogtam áruházukba és mielőtt megvásároltam volna a kiszemelt dzsekit, fel is akartam próbálni. Ezentúl megígérem, nem fogom Önöket többé zavargatni, mint most is inkább átmentem az út túloldalán lévő Lottó Áruházba, ahol udvarias kiszolgálás mellett megkaptam ugyanazt az árut.

-eszes-

START helyett

A hét végén rendezik meg a Mecsek Rallyet, amely az ideai hazai BBK futam is lesz. A szocialista országok versenyzői mellett egy-két nyugati autós is itt lesz. Sajnos az időbeosztásról, a gyorsasági szak-

szokról semmi pontosat nem tudunk írni / csak annyit, hogy az előzetes tervek szerint péntek délután lesz a rajt /, de a verseny előtt információkat kaphattok még a kolesz 7-es szobájában.